

ถึงเวลาจัดระเบียบ โทรศัพท์มือถือในโรงเรียนหรือยัง

ภาววิไล โอลิปปิกนักเรียนหญิงชั้นมัธยมตอบโต้เพื่อนนักเรียนอย่างปาดเถื่อน เผยแพร่สู่สาธารณะชนก็เพราะเพื่อนของคนที่ เป็นฝ่ายตอบโต้คนอื่น ต้องกรรณาภาพ ที่น่าอวดชื่นนี้ไว้ประจวบ คนที่ถูกทำร้าย โดยเข้าใจผิดและแยกไม่ออกว่า ระหว่างคนที่ ทำร้ายผู้อื่นกับคนที่ถูกทำร้าย ใครกันควรอวดชื่นและอายกับการ กระทำเช่นนี้มากกว่ากัน เพียงแต่ก็มีขังคิดไม่ออก น่าเศร้าใจกับเยาวชนไทยยิ่งนัก

ปัญหาเด็กนักเรียนหญิงคบคิดกัน คงไม่ได้เกิดจากการมีโทรศัพท์มือถือ

บางที่โทรศัพท์มือถือก็ถ่ายรูปได้ก็เป็นประโยชน์เหมือนกัน ที่ทำให้รู้เห็นความเป็นไปของปัญหาเยาวชนของชาติ

แต่เจตนาที่เด็กใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพคนอื่นเพื่อต้องการ ประจวบ ซึ่งอาจไม่ใช่แต่ภาพเด็กคบคิดกันเท่านั้น อาจมีภาพอื่นๆ เช่น ภาพนักเรียนหญิงถูกวัยรุ่นข่มขืน แล้วส่งวิดีโอคลิปนี้ไป ตามมือถืออื่นๆ แม้ว่าตำรวจจะพยายามหาต้นตอ แล้วเชื่อว่า นักเรียนหญิงที่ปรากฏตัวในภาพไม่ได้เป็นนักเรียนจริงๆ และเป็น ภาพที่จงใจถ่ายมาขึ้นเพื่อหวังผลทางธุรกิจก็ตาม

ไม่ว่าเด็กในภาพจะเป็นนักเรียนจริงหรือไม่ แต่การใช้ โทรศัพท์มือถือเพื่อเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร หรือประจวบ คนอื่น ก็ถือเป็นปัญหาที่แสดงถึงความเสื่อมทรามของคนในสังคม

รัฐจึงควรมีมาตรการป้องกันปัญหาความเสื่อมถอยของจิตใจ ของผู้คนในสังคม หรือจะปล่อยให้เกิดขึ้น แล้วค่อยแก้ปัญหาเป็น ราชๆ ไปแบบชนวนรับจะจัดการรวมทั้งต้องคิดขึ้นแก้กันเอง

ปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพอันไม่พึงประสงค์ ที่ เกิดขึ้นในโรงเรียนดังกล่าวแล้ว และอาจจะเกิดขึ้นอีกใน อนาคต หรือแม้แต่เกิดขึ้นแต่ยังไม่เป็นข่าว รวมทั้งการใช้เด็กใน โรงเรียนใช้โทรศัพท์มือถือกันแกว่งแกว่ง แพนจะตลอดเวลาที่ ว่างเว้นจากการเรียน ภาพที่เห็นก็นักเรียนจะใช้โทรศัพท์ เก็บความจำเป็น เสมือนเป็นนักธุรกิจติดต่อกับลูกค้าตลอดเวลา

โดยไม่สนใจคำตักเตือนของครู อาจารย์

หากครูจะห้ามปรามไม่ให้มีการใช้โทรศัพท์มือถือในโรงเรียน บางทีอาจขัดแย้งกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่ส่วนใหญ่สนับสนุนให้ลูก ใช้โทรศัพท์มือถือ ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เพราะเป็นคน ชื่อโทรศัพท์มือถือให้ลูกใช้ แต่ไม่สามารถวางกฎเกณฑ์กวดขันการใช้ โทรศัพท์ของลูกได้รวมทั้งโทรศัพท์ที่ซื้อให้ลูกก็มีราคาแพงเกิน ความจำเป็นไม่ใช่โทรศัพท์ที่ใช้เพื่อการติดต่อธุระสำคัญกับพ่อแม่ เท่านั้น แต่มีลูกเล่นอื่นๆ อีกมาก ทั้งถ่ายรูปได้ เล่นเกม โหลด ภาพ โหลดเพลง และอื่นๆ ที่เกินความจำเป็น

นอกจากโทรศัพท์จะใช้เพื่อติดต่อสื่อสารแล้ว เด็กนักเรียนยัง ใช้โทรศัพท์เพื่อฟังเพลง เวลาโหลดเพลงก็ต้องเสียเงินจำนวนไม่ น้อย รวมทั้งการไม่รู้จักกาลเทศะของเด็ก ที่บางคนนำมาเปิดฟัง ในระหว่างที่ครูสอน

เมื่อครูลงโทษด้วยการเก็บโทรศัพท์มือถือไปแล้วให้ผู้ปกครอง มารับคืน ผู้ปกครองบางคนก็มองไม่เห็นปัญหาของการใช้ โทรศัพท์มือถือของลูก หรือบางครั้งถึงผู้ปกครองว่ากลัวตัวตักเตือน ลูกไม่เชื่อฟัง

การมีโทรศัพท์มือถือใช้ โดยเฉพาะที่มีคุณภาพดี ๆ เวลา ฟังๆ เป็นแฟชั่นของเด็กวัยรุ่นทั้งเด็กที่มีฐานะดี และเด็กยากจน บางคนนำเงินทุนการศึกษาส่วนหนึ่งไปซื้อโทรศัพท์มือถือชื่อแบรนด์ เล่มเงินแล้วใช้โทรศัพท์แบบฟังเพื่อเล่นเสียง

การใช้โทรศัพท์มือถือจึงกลายเป็นวัฒนธรรมของความฟุ้ง เพื่อของผู้คนในสังคมไทย ไม่ว่าจะยากที่เมืองนอก หากันช่วยส่งเสริมให้บริษัทมือถือต่างๆ ราวๆ ไปตามๆ กัน

ในส่วนของผู้มีวุฒิภาวะมีรายได้เป็นของตัวเอง หากจะใช้ โทรศัพท์มือถือฟังเพลงก็ฟังออนไลน์ เพราะรู้สึกสะดวกกว่าว่า จะทำให้เกิดความสิ้นเปลือง และต้องเสียดื้อน ดังนั้น จึงเป็นเรื่อง ส่วนตัว

แต่ในส่วนของเยาวชนผู้อ่อนด้อย ไร้เดียงสา หากตกเป็นทาส ของการใช้โทรศัพท์มือถือ โดยที่สถาบันการศึกษาไม่สามารถหา มาตรการป้องกันแก้ไขได้ก็เป็นเรื่องน่าห่วงอย่างยิ่ง

ถ้าฟังจะให้ครูแต่ละโรงเรียนออกกฎเกณฑ์กวดขันการวาง การใช้โทรศัพท์ในขณะที่ยังไม่มีวุฒิภาวะสนับสนุนการใช้โทรศัพท์ ของลูกครูคงมีอาจไปวิวาทกับผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องนี้ได้

การที่กระทรวงศึกษาธิการจะรวมมาตรการการใช้โทรศัพท์ มือถือในโรงเรียนร่วมกับ ไม่ใช้แค่โทรศัพท์ที่ถ่ายรูปได้เท่านั้น ควรจะครอบคลุมถึงการนำโทรศัพท์มาใช้ที่โรงเรียน ว่าจะใช้ได้ เมื่อไรอย่างไร

โดยคำนึงถึงความพอเพียง เพราะการปล่อยให้เด็กนักเรียนใช้ โทรศัพท์มือถือ หรือพกพามือถือมาโรงเรียนโดยไม่จำเป็น / เหมือนส่งเสริมให้เด็กฟังเพลงแค่แต่เยาว์วัย

หากพ่อแม่จะอ้างว่า เพื่อให้ลูกได้ใช้โทรศัพท์ติดต่อกับพ่อแม่ ตอนเดินทางกลับบ้าน มีนักเรียนส่วนน้อยมากที่จะใช้เพื่อ วัตถุประสงค์นี้ ส่วนใหญ่ใช้เพื่อพูดคุยเรื่องไร้สาระ บางทีเรื่อง ที่คุยหากพ่อแม่ได้ยินได้ฟัง อาจจะตกใจจนเรียกก็เป็นได้ อีกทั้งการใช้ โทรศัพท์มือถือก็เหมือนเป็นการต่อแขนต่อขาให้ลูก

คือมีเด็กพกเป็นสิ่งที่อ่อนแอไร้ค่า และไม่รู้ก็คิด (สังเกต จากนักเรียนที่ทะเลาะกัน มักเป็นเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย และ เรื่องที่ทะเลาะกันก็มีไม่เป็นเรื่อง อ้วนแล้วขี้ไร้สาระทั้งนั้น) โทรศัพท์ มือถือของนักเรียนของทางให้คิดห็นข้อแก้ตัวได้

พิษภัยของการใช้โทรศัพท์มือถือมานานๆ ทำให้เกิดผลเสีย ต่อสุขภาพแล้ว โทรศัพท์มือถือยังเปลี่ยนวิถีชีวิตคนไทย ทำให้เกิดวัฒนธรรมการเลี้ยงลูกทางโทรศัพท์ การบริหารงานทาง โทรศัพท์ การฟังแต่การรายงานทางโทรศัพท์ การพูดคุยตอบโต้ กับอย่างรวดเร็ว บางครั้งก็ดี บางทีก็ทำให้คนไทยคิดอะไรไม่ถอง เพราะไม่มีเวลาคิดไตร่ตรอง ย่อมทำให้มีข้อผิดพลาดได้ รวมทั้งการคิดอะไรน้อยๆ ทำให้ความฉลาดในการใช้ชีวิตลดลง

เราคงไม่อาจหวังกลับไปสู่สังคมแบบเดิมๆ ที่พ่อแม่มีเวลา อยู่ด้วยกับมากกว่านี้ คนในสังคม ในชุมชน ในที่ทำงานมีเวลา เรียนรู้กัน ใช้ตา ดู ใช้สมองคิด ใช้สติปัญญาใคร่ครวญผลของการ ทำงานอย่างเห็นและเป็นไปจริงๆ มากกว่าแค่ฟังเสียงรายงาน ทางโทรศัพท์เท่านั้นหรือแม้แต่การใช้โทรศัพท์อบรมสั่งสอนลูก

เมื่อเราไม่อาจกลับไปสู่สังคมแบบเดิมๆ ที่ผู้คนในสังคมและ ครอบครัวมีเวลาใกล้ชิดกันมากกว่าเดิมได้ ถึงเวลาหรือยังที่ต้องมี การจัดระเบียบการใช้โทรศัพท์มือถือ โดยเฉพาะในโรงเรียนเพื่อมิ ให้เยาวชนตกเป็นทาสวัฒนธรรมการใช้โทรศัพท์มือถือที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ้งเฟ้อ

หรือใช้ไปเพื่อแสดงความต่ำทรามทางจิตใจของตนเอง

สายพิน แก้วงามประเสริฐ